

A SZÉL

Ha nem jár épp a szél
ha nem száll fel a pára
ha nem oldalról süt a nap
ha nincs alatta hullám
és nem ragyog a napban
hogyha nem kell sietni
ha nem szeptember van
és nem délután
ha nem változna az idő

volna örökre ez

Utassy József

MAHOLNAP

Maholnap hatvanévesen
ölellek át, én édesem,
maholnap hatvanévesen.

Tipegő nénike leszel,
én meg botcsinálta bácsi.
Túl lesz hetvenhét tengeren:

Paks, Pákozdd meg Nagykovácsi.

Ellenfelem lettél, Idő,
te busómaszkos, rémítő
szörnyeteg, te, te torz Idő!

Csak mosolyom, csak a mosoly
tüntet ellened, és lázad,
mert gyilkos leszel, gyilkosom:

Te Huszonegyedik Század!

NINCSLESZ

Sirattalak. Már nem siratlak.
Arcomat aszály pusztítja, dülja.
Szemem kútjai kiapadtak.
Nincs több hozsánna, se halleluja.

Ezer napja már, hogy nincszesz.
Nem foghat ki rajtam a bánat!
Hatvanéves vagyok, mama!
Kérlek, mutass be a Halálnak.

Varga Éva

ROZSIKA.DOC

És akkor a királyfi belépett a trónterembe. És látta, hogy az udvar népe szanaszét fekszik, akár egy csatatéren, ki a földön, ki az asztalra borulva, és az első pillanatban azt hitte, mivel a legrosszabbra volt felkészülve, hogy halottakat lát (na, szép kis dolog, kísértetkastélyba jutottam, gondolta), de már egyből utána észrevette az emberek természetes testtartásából és a mindenfelől hallatszó egyenletes szuszogásból, hogy csak alszanak.

Aludtak a szolgák félrecsúszott, buggyos sapkában, eltátott szájjal, kezük dologtalanul hevert az ölükben, aludtak az urak csipkegallérba süllyedt remegő tokával, álomittasan feküdtek a vitézek páncélt és ékszereket viselve mellükön, aludtak az udvarhölgyek illetlenül szétvetett lábbal, a király és a királyné is aludt lecsúszva trónjuk elé a földön, a gyerekek önfelédtt arccal feküdtek egy medvebőrön a kihunytt tűz előtt, a kutyák és a macskák is aludtak, lábuk meg-megremegett.

És a királyfi végigment a száz éve szunnyadók között, átlépett rajtuk, szemügyre vette őket.

Az egyik alvó kézfején vörös szőrszálak göndörödtek, egy másiknak hosszú égési seb futott végig a karján, egy fekete kendős öregasszony feje a mellére bicsaklott, görbe ujjai köré rózsafüzér fonódott, a lakomaasztal lábánál lerongyolódott, betört orrú, részeg férfi hevert, mellette tizenöt éves szőke lány aludt, szép, mint egy virágzó napraforgótábla, aztán egy fiatal pap, a ruhája fekete, arca, keze fehér, egy orgyilkos, magas pártfogói intésére vár, egy fizikatanár, kísérleteit unják és nem értik a diákok, egy úszómester, aki a karjában emelte át a járni képtelen beteget toloszékéből a meleg vízbe, hetvenhét teljesen egyforma nővér, napra-órára egyidősek, hatvankét évesek, zongoráznak, és habos kávét kortyolnak, egy zöldségeskafa szalmakalapban, két diáklány,